

REAALIPOISS

RP.REAL.EDU.EE | TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT | 9/2014 | MAI

PALJU ÕNNE!

MARTIN SAAR	4.06	HELLI LÕOKE	29.06	KATI KURIM	29.08
SILVIA MUMMA	8.06	REET ORUSAAR	18.07	PIRET JÄRVELA	30.08
TRIINU-LIIS VAHTER	14.06	KATRIN KUUSK	2.08	ANDRES TALTS	31.08
SIRJE JAUP	15.06	HELEN KAASIK	6.08		
TIIA NIGGULIS	20.06	MEELIS SONGE	20.08		
		AARNE SILAS	25.08		
		RAIN VELLERIND	25.08		

Mida ma siia nüüd kirjutama pean? Kool on kohe läbi (tunda veel ei anna), suvi mõlgub mõtetes, aga koolis on endiselt palju teha. Ja mida olekski öelda mai lõpus? Nautige suve! Reaali Poisile on see aasta olnud uudne, kogemusterikas ning kiire. Loodame, et järgmisel aastal tuleb meie ridadesse palju uusi inimesi, et saaksime lehe kvaliteeti veelgi parandada. Oleme endiselt avatud kõikidele mõtetele, juttudele või mis tahes loomepuhangutele. Soovime tänada kõiki, kes on aidanud kaasa selle lehe ilmumisele, kõiki, kes meile on luuletanud, kirjutanud, õpetajaid, kelle naljadeta poleks meie elu siin Reaalis pooltki nii hea, otse loomulikult kõiki toimetuse liikmeid ja kõiki abituriente, kes siia väsimatult kõikvõimalikke lugusid ja muud genereerisid. Olge tublid ja ilusat suve!

KAISA

Viimane Reaali Poiss, viimane kuu sel aastal koolis käia ning osal meie seast on jäänud teha veel vaid viimane eksam (loen siinkohal ainult riigieksamit, sest *nothing else matters*). Ma loodan, et ka praegused ebatavaliselt jahedad ilmad jäävad selle aasta viimasteks, sest mis oleks parem lohutus raskele kooliaastale kui ilus suvi? Tegelikult mul midagi erilist enam plaanis kirjutada pole - mõtted liiguvad kordamööda viimastele kohustustele koolis ning lähenevale suvele - ja ega mul polegi kohe varsti enam õigust midagi öelda, sest umbes-täpselt kuu aja pärast on abiturientide jaoks kool läbi, pidime isegi juba oma mugavateks muutunud realimeilidega hüvasti jätma (praegu veel töötab!). Paslik oleks vist praegusel hetkel midagi öelda neile (ehk teile), kes kooli veel sel aastal ei lõpeta ning saavad siin mõnuses kesk-konnas veel mõned aastad veeteerida. Samas, kes tahaks rääkida järgmisest kooliaastast, kui praegune on alles lõppemas?

Pakun loogikat kasutades (jee, matemaatika!), et see vastus on küllaltki ühetaoline ja keegi järgmisest kooliaastast praegu rääkida ei taha, mis on ka õige. Praegu tuleb mõelda eelolevale kolmele kuule, et need raisku ei läheks ning tagasi vaadates tunneks rahulolu. Seega soovitän teil isiklikust elukogemusest visata koolimõtted kõrvale ja panna paika oma plaanid suveks, et see oleks võimalikult “eos” ja septembris oleks energiat järgmise kooliaasta jaoks (võib-olla ma olen 12 aastat valesti elanud, võib-olla oleks pidanud igal suvel kolm kuud õppima, *something* something 12 aastat orjana). Kuigi ma midagi tarka ei oska öelda, oskan vähemalt tänada, kogu 129. lennu poolt. Tänada õpetajaid, õpilasi ja kõiki koolis olevaid inimesi nende parimate aastate eest, sest tegemist on tõesti väga suurepärase kooliga, millel on vapustav juhtkond, ja vaatamata mõnedele raskustele on siin olnud hea. Ma ei tea, kes ma oleks, kui ma poleks reaalikas.

HENDRIK VELLAMA

SUVISED ÜRITUSED

JOHANNA VIIK 131C | KERTU SÜLD 131C

Tallinna Reaalkooli lõpuaktused 13. ja 20. juunil Kõigepealt peab lilli tooma tulema põhikoolilõpetajatele, kelle aktus algab 13.00 ning õnnitlema võib tulla umbes 14.30-ks. Veidi olulisem 129. lennu lõpetamine toimub seitse päeva hiljem ning algab tund aega hiljem kui põhikooli aktus. Gümnaasiumi lõpuaktus kestab kaks tundi ning seega võib lõpetajaid kallistama tulla kell 16.00.

Võidupüha paraad Valgas ja Valkas 22.-23. juunil 2014. aastal möödub Vabadussõja pöördelistest Paju ja Võnnu lahingutest 95 aastat. President Toomas Hendrik Ilves riigikaitse kõrgema juhina tegi Kaitseliidule ettepaneku korraldada võidupüha paraad 23. juunil Valgas. Võidupüha paraadist kujuneb Kaitseliidu ja Läti vabatahtliku riigikaitseorganisatsiooni Zemessardze ühine kaitsetahte väljendus - paraadil osalevad ka lätlaste üksused, paraad hõlmab Valga ja Valka linnu.

Laulu- ja tantsupidu Tallinna lauluväljakul 4.-6. juulil XXVI laulu- ja XIX tantsupeol kohtuvad kaks olulist märksõna – aeg ja puudutus. On aeg märgata oma kaasteelisi ja leida üles see, mis on tõesti oluline ja kallis. Sel aastal on laulupeol kavas palju vanemaid ja uuemaid isamaalisi laule ning ka tantsupidu ühendavad sõnad „aeg” ja „puudutus”. Sel korral võib mõlemal peol leida palju reaalikaid rahvariietes.

Tartu triatlon 12.-13. juulil Suve üks suurimaid spordiüritusi on Tartu triatlon, kus põhidistantsiks on olümpiadistants (1,5 km ujumist, 40 km rattasõitu ja 10 km jooksu) ning kohale on tulemas mitmeid professionaalseid sportlasi. Sprindidistantsile (0,75 km ujumist, 20 km rattasõitu ja 5 km jooksu) on tulemas Euroopa

tipptriatleedid. Samuti on olemas võistlusvõimalused harrastajatele ning lastele.

Tallinna Merepäevad 18.-20. juuli Tallinn on läbi aegade olnud sadamalinn ning seetõttu tähistataksegi tänapäeval Tallinna Merepäevi. Sel aastal võib seal näha uhkeid purjelaevu Lätist, aurikuid Soomest ning ka Eesti ajalooline aurulaev Admiral pannakse üle pikkade aastate jälle tööle. Samuti tähistatakse jäälõhkuja Suure Tõllu 100. juubelit.

Valge Daami Aeg Haapsalus 8.-10. augustil Haapsalu piiskopilinnuse müüride vahel elavale legendile, Valgele Daamile on pühendatud Valge Daami Aeg, mis toimub igal augustikuul, täiskuule lähimal oleval nädalalõpul. Haapsalu vanalinn muutub sumisevaks laadaplatsiks, hommikust õhtuni kestab kultuuriprogramm ning pimeduse saabudes mängitakse piiskopilinnuses Valge Daami vabaõhuetendusi, seda järjepidevalt juba 1979. aastast. „Valge Daami saladus” on kolmeteistkümnes lavastus ja erineb eelmistest oma vormilt, seekord mängitakse lugu ette lauldes. Ühevaatuseline vabaõhuoratoorium etendub tänavu Haapsalu piiskopilinnuses 8.-10. augustil kell 22.30.

Arvamusfestival Paide Vallimäel 15.-16. augustil Arvamusfestival Paides toimub teistkordselt. Üritusel arutatakse erinevaid Eesti olevikku ja tulevikku puudutavaid küsimusi. Arvamusfestivali eesmärk on luua avatud, kogu ühiskonda kaasav, poliitiliste ambitsioonideta arvamuskuultuuri ja kodanikuharidust arendav kohtumispai. Osalema on oodatud kõik huvilised ja festival on avatud kõikidele organisatsioonidele ja institutsioonidele oma seisukohtade esitamiseks või teiste aruteludes osalemiseks oma ideedega.

KES TULEB REAALI DIREKTORIKS?

KAISA LAUR 130C

Olete kaks kuud olnud direktori asetäitja. Kuidas tunne on?

Väga palju tööd on. Tegelikult ei tee ma ainult ühte tööd, vaid täidan ka õppealajuhataja kohustusi. Selles suhtes on hästi toimekas ja väga pingeline aeg olnud.

Kas Te kaalute ka enda kandidatuuri esitamist direktori konkursile?

Ma kaalun kandideerimist.

Kui juhtub nii, et Te saate direktoriks, kes hakkab õppealajuhatajaks?

Sellisel juhul korraldatakse avalik konkurss.

Kui suur on tõenäosus, et uus direktor tuleb koolist seest või tuleb ta täiesti väljast?

Tegelikult otsustab seda Haridusameti poolt üles seatud komisjon. Sinna kuuluvad koolijuhtide esindaja, hoolekogu esindaja ja Haridusametist määratud inimesed.

Kes meie koolist on oma kandidatuuri üles seadnud?

Ei oska vastata.

Kas Teie eelistate uue direktori kohale inimest, keda te juba

tunnete, või kedagi, kes tuleb väljast?

Tundes kümme aastat Reaalkooli, siis ma arvan, et see inimene peab väga hästi aru saama, mis selles majas toimub. Seetõttu peaks ta olema ikkagi väga tihedalt selle majaga seotud. Selles osas oleks kindlasti oluline, et tegemist oleks oma inimesega. Isegi mitte oma inimesega, vaid kellegagi, kes saab aru, kuidas siin asjad käivad, sest nende aastatega on ikkagi üles ehitatud üsna suur, huvitav ja mitmetest osapooltest koosnev struktuur. Ma ei kujuta päris hästi ette, et tuleb inimene tänavalt ja hakkab Reaalkooli direktoriks. Võib-olla on ta suurepärase inimese, muidugi, ma ju ei tea.

Mille poolest erineb Reaalkooli direktori töö teiste koolide direktorite tööst?

Gunnar Polma teadis, tegi ise ja muretses väga palju kooli asjade pärast. Ta oli kursis ka kooli finantsasjadega. Päris suur hulk koolijuhte ei ole nendesse asjadesse süvenenud. Lisaks pole paljudel koolidel sellist tugistruktuuri nagu meil. Meil on Hoolekandeselts, RK Teenindus, Hariduse MTÜ, sinna alla läheb otsa pidi ka erakool.

Mis on Teie meelest kõige olulisemad omadused, mis ühel Reaalkooli direktoril olema peavad?

Kindlasti peab ta mõistma, milised on Reaalkooli traditsioonid, mis on meie jaoks oluline, kuidas kogukond toimib. Kindlasti peab ta jätkama reaalainete suunda. Oluline on ka mitmekesisus: mitte ainult õppimine, vaid ka sport ja muu huvitegevus. Samuti tuleb hoida sidet kogukonna ja vilistlastega. See on üks suur impeerium, mis on üles ehitatud. Ma hea meelega teeksin oma tööd edasi, kui ma teaksin, et kooli eesotsas on tubli ja aateline inimene, kes peab ka isamaalisusest, traditsioonidest ja inimeste väärtustest lugu, oskab inimesi hinnata ja hoida, neid armastada. Ma ei ole kunagi unistanud Reaalkooli direktori ametist. Praeguse olukorra taustal on oluline järjepidevuse toimimine. Suur hulk asju on pooleli. Praegu ma tegelen kogu aeg järgmise aasta asjadega: kool on komplekteeritud, vaja on õpetajaid, õppekava üle vaadata ja nii edasi. Kõike tehakse praegu.

Kui suurel määral võib Teie arvates direktori uudsus häirida

asjatoimetuste sujuvat käiku?

Sõltub inimesest, kes ta on ja milline ta on. Kui palju ta tahab ja saab, ning kas ta jätkab seda suunda, mis siin majas on üles ehitatud nende aastatega, või mitte. Lihtne on asja põhja lasta.

Kuidas Teile tundub, kas pigem kujundab direktor kooli või kool direktorit?

Eks nad ikka üksteist mõjutavad. Aga kui nüüd mõelda, et Gunnar Polma oli 16 aastat direktor, siis kindlasti oli tegemist vastastikuse kujundamisega. Areng toimus mõlemat pidi. Aga

direktor üksinda ei tee seda, tal peab olema hea meeskond. Ja siit tekibki koht, et kas jätkub juhtimine meeskonnana või teistmoodi. See on väga oluline.

Oletame, et ametisse satub direktor, kes pole meie koolile parim või ei vasta ootustele. Mida saab teha, et olukorda parandada siis, kui isiklik mõjutamine enam ei aita?

Ega ei saagi suurt midagi teha. Enam pole ju tähtajalisi töölepinguid. On katseaeg, seaduse järgi neli kuud, aga edasi on kõigil tähtajatud töölepingud.

Junior Achievement Eesti koos Swedbankiga annab igal aastal välja aasta ettevõtlusõpetaja tiitlit. Aasta ettevõtlusõpetaja 2014 on Ene Saar. Auhinna andis üle peaminister Taavi Rõivas, kes tänas Stenbocki majas õpilasfirmade võistlusel edukalt osalenud noori ja nende õpetajaid. Õnnitleme!

Foto: Angela Leppik

TORUMEEES

MARTIN TALVIK 129B

„Minna või mitte minna? Selles on küsimus,“ mõtleb Jaanus igal argihommikul ja kiirustab tööle. Täna on aga eriline hommik. Esimene klient, keskealine mees-terahvas, peab ootamatult ära sõitma ning palub Jaanuse visiidi edasi lükata – nii loeb Jaanus hommikul saabunud e-kirjast. „Jumal tänatud, et arvutid olemas on, muidu oleksin asjata kohale sõitnud,“ mõtleb ta. Äsja 32-aastaseks saanud Jaanus on väljaõppinud torumees. Täna on ta seda ametit pidanud juba kümmekond aastat. Konti ei murra ning palgast elab ära. Kunagi, tööga alles alustades oli uhke Volkswageniga kliendi juurde sõites alati kerge ärevus sees. Probleemid olid erinevad, inimesed samuti. Põnev oli. Äravoolutorude spetsiifiline aroom võis vahel küll pea veidi ringi käima panna, kuid seegi möödus tavaliselt paari tunniga. Praegu ei märka Jaanus seda lõhna enam üldse. Kuna esimene visiit oli ära jäänud, sai Jaanus rahulikult hommikukohvi juua ning selle kõrvale ka eilset Postimeest lugeda. Jaanus on veendunud, et igal enesest lugupidaval inimesel lasub kohustus maailmas toimuvaga kursis olla. Kuid tõtt-öelda viimase aja uudised talle eriti

korda ei läinud – räägiti vaid majandusest. Seda majandusajandust Jaanus ei jaganud. Suurem osa tema haridusest oli omandatud nõukogude ajal, mil inimesi lihtsalt kuhugi tööle suunati. Ka hiljem ei olnud temas kapitalismi põhitõdede vastu mingisugust huvi tekkinud. Jaanusele lihtsalt sobis säärane terve elu ühe ameti peal töötamine. Kuid vähemalt oli nõukogude kasvatus andnud talle ladusa vene keele oskuse. Mõni vabaduse laps ilmselt Tallinnas torumehena hakkama ei saaks, seda enam, et Jaanus elas Lasnamäel, kus vene keele oskus ka poes käies marjaks ära kulub. Laud, mille taga Jaanus kohvi joob ja ajalehte sirvib, asub tema korteri ainsas toas, kui pisike tualettruum välja arvata. Nurgas seisvas voodis magab ta üksinda, kuigi vahetevahel on saatuse tahtel sinna ka naisolevusi sattunud. Viimasel ajal juhtus seda aga üha harvemini – Jaanus ei viitsinud enam. Varem käis ta ikka õhtuti kesklinnas tüdrukuid lantimas, kuid alati kestis kõik vaid ühe õhtu. Kui Jaanus järgmisel hommikul oma sinised töötunked selga tõmbas ja tööriistakasti kaenlasse võttis, olid naised sageli üllatunud.

Kuid pole parata – torumehena peab ta vahel ka nädalavahetustel töötama. Neil juhtudel lausus Jaanus veel, et kapis on saia ja piima, et tema number on kirjutatud külmkapi küljes rippuvale paberilipakale, et ta elab ka edaspidi samas korteris ning et neiu lahkudes snepriga varustatud välisukse kinni tõmbaks. Tegelikult Jaanus aga aimas, et naine, kes tema voodis kergelt väsinud ja samas üllatunud ilmega lebas ning kes nägi välja oluliselt vähem atraktiivne kui möödunud õhtul, ei helista iial ega satu siia korterisse enam kunagi. Vaid üks neist oli naasnud, pärast seda, kui mees oli ta truudusetuse tõttu kodust välja visanud. Ega ta siis sellepärast veel Jaanust tahtnud – lihtsalt öömaja oli vaja. Kuid ajapikku harjusid nad teineteisega, ainult et Juulia (just nii teda kutsuti), ei suutnud iialgi leppida Jaanuse torumeheametiga. Jaanuse riidetelt ja juustelt, mis olid õigupoolest võrdlemisi lühikesed, pidavat õhkuma „luust ja lihast läbi tungivat fekaalilehka“, mida naine sugugi sallida ei võinud. Ometi elasid nad koos päris mitu kuud ning jõudsid isegi suuremale korterile mõelda. Kuid miks peaks üks noor naine leppima

vaid pisut suurema – ütleme kahetoalise – korteriga? „Jaanus, kallike, ma pean sulle millestki rääkima,“ oli ta ühel hommikul alustanud. See miski oli juba hilistes viiekümnendates mitme vallaslapse isa, kes töötas panganduses ja kelle maja andis isegi tema Viimsi naabritele silmad ette. „Naised on kõik ühesugused,“ mõtles siis Jaanus. Oli ju tema alati aus mees olnud, kes tegi oma tööd, millest oli kahtlemata kasu kogu ühiskonnale, tõesti hingega. Juulia jooksis aga esimesel võimalusel litsaka investori kaissu, kes oli oma elu pühendanud mingisuguste totrate finantsgraafikute uurimisele, mängides üldiste huvide teenimise asemel pigem haiglast hasartmängu. Tõepoolest, naist ja lapsi Jaanusel ei ole ning ka sõbrad külastavad teda üha harvemini. Miks Jaanuse sõprussidemed õigupoolest jahtunud olid, seda ei teadnud ta isegi päris täpselt. Paljud olid loonud oma perekonna ning väikesed röökidavad paharetid olid nende aja röövinud. Mõned olid lahkunud piiri taha. Kõige andekamad olid aga saavutanud teatava elitaarse seisundi meie pisikeses onupoja-ühiskonnas, mis muutis lihtlabase tööliklassiga suhtlemise kõlbmatuks. Kuid Jaanusel oli tema töö. Järgmine klient elas Peetri

alevikus – sellel pappmajade näituse tarvis võsast puhastatud maalapil Tallinna külje all. Kella vaadates nägi Jaanus, et on juba hiljaks jäämas. Niisiis sulgeski ta Postimehe ning loputas vanaema kingitud mummulise kohvitassi. Seejärel haaras ta oma armsa tööriistakohvri, läks trepist alla ning istus autosse. Varsti oligi Jaanus Ülemiste ristmikul närviliste tuututajate vahel vasakpööret ootamas. Vasakule jäi hiiglaslik Ülemiste keskus, otse ees paistis aga järv. Selle järvega on Jaanusel alati eriline suhe olnud. Lapsena – siis kui piirdetara veel nii kindel ei olnud – meeldis talle ikka kaldaveerel mängida. Täna on aga Ülemiste järv Jaanuse põhiline tööandja, sest ainult tänu suurele järvele ja hästi väljaarendatud torutaristule jõuab kraanivesi iga tallinlase kodusse ja selle privileegi säilitamiseks ongi vaja sääraseid töökaid kodanikke nagu Jaanus. Torumehe oli kutsunud kahe lapsega kodus istuv pereema. Mees, kes kaminasimsilt vastuvaataval fotol last süles hoidis, paistis olevat tööl. Torumehe kutsumiseks oli nähtavasti olnud ka põhjust, sest uksele tuli naine kummisaabastes. Ta oli pehmelt öeldes hüsteerias, kuna kallis tammeparkett oli üleni veel all ning tema lapsukesed ujutasid elutoa põrandal paberlaevukesi. Kahjuks ei kuulu aga selle

juhtumi lahendamine Jaanuse kompetentsi. Nii igaks juhuks kontrollib ta veel kõik torud üle, avastamata ühtegi leket. Siis kutsub ta naise, kes oli lapsed vahepeal laua peale kuivama tõstnud, akna juurde ning näitab talle tema üleujutatud aialappi, mille taga naabrite kipsplaatelamud pisikeste saarekestena keset laia ookeani seisavad. Naine, kes ilmselt polnud viimasel ajal aknast välja vaadanudki, jahmub: „Oh taeva päralt, kas meie peame nüüd kõigi teiste tammeparketi ka kinni maksma?“ „Ei proua, seda ei tahaks ma uskuda. Lumesulamisvee äravoolusüsteemi ümberehituse eest peaks hoolitsema ehitusfirma. Teie aga võite pöörduda vallavalitsuse poole, kes need tööd kunagi tellis. Mis tammeparketti puutub, siis selle korvab loodetavasti Teie kindlustus.“ „Loomulikult korvab, minu mees just kindlustuses töötabki,“ sõnab naine uhkusega. Peetrist lahkudes ja oma madalapõhjalist ametiautot kirudes on Jaanus õnnelik, et Tallinn pole veel sugugi nii valmis kui Peetri, mida Ülemiste vanake juba innukalt uputama hakanud oli. Tegelikult on uputus üldse viimane asi, mida Jaanusel karta tuleb – elab ta ju kõrge mäe otsa ehitatud korterelamu 7. korrusel, kuhu vesi ei jõuaks isegi pooluste täielikul sulamisel.

Jaanuse järgmiseks sihtmärgiks on korterelamu Mustamäel. Uksele tuleb pörsaroosas hommikumantlis piltilus brünett, nagis rippuva tekli järgi otsustades tudeng. Probleemiks osutub ummistunud äravoolutoru. Seni, kuni Jaanus vett pumpab ning torudesse lahusteid kallab, valmistab tudeng talle pannkooke, mida Jaanusel hiljem neiu vanaema tehtud maasikamoo-siga süüa lubatakse. Lõunalauas saab Jaanus teada, et nende imemaitsvate pannkookide valmistaja Carmen ei õpigi kulinaariat, vaid ärijuhtimist. „Tõesti? On see siis ühe õige eesti naise amet?“ Üldsegi mitte solvununa muigab Carmen: „Oh mis te nüüd, kõik mu sõbrannad läksid ju ärijuhtimisse.“ Carmen lahke suhtumine ja loomulikuna paistev edumeel-sus avaldavad Jaanusele muljet. „Oleks ma vaid mõni aasta noorem...“ mõtleb ta. Kuid endast kümmeaastat noorema tulevase tippjuhiga ei hakkaks ta proovimagi – ei olnud ju Jaanus Viimsis elav aktsiamiljonär, vaid pelgalt torumees. Sõbrannadega koos ülikooli astumise jutu peale katsus Jaanus enda kunagist erialavalikut analüüsida. Võib-olla oli torumehe ameti kasuks otsustamisel olnud teatud roll nendel puhtalt uudishimust vaadatud välismaa filmikestel,

kus töömeest välisuksel kauniks meigitud seksikasse pesusse riietatud kaunitar vastu võttis ja kus peale pisikest soojendust koridoris otsemaid voodisse viskuti. Nüüd Jaanus aga teab, et reaalsus on hoopis midagi muud. Vaid korra oli Jaanus uksel kohanud pelgalt ihupesu kandvat naisterahvast, kelle kodu oli juhuslikult kaunistatud punaste kardinatega ja põlevate küünaldegaga. Korraks jõudis Jaanus isegi mõelda – „kas tõesti,“ kuid juba järgmisel hetkel kostis tema kõrvu karjatus. Näost punaseks tõmbununa vabandas Jaanus kiiresti ja lahkus. Trepil tuli talle vastu meesterahvas, kes oli ilmselt torumehe tellinud, ja küsis – „Kraan on korras, eks ole?“. „Eeeih... tulen homme samal ajal tagasi, torutangid jäid... kontoris,“ valetab Jaanus oma taskus torutange tundes. Carmen toob armsa küsimusega „Noh, kas kõht sai täis?“ Jaanuse oma mõtisklustest tagasi reaalsusesse. „Jah, olge te tänatud,“ vastab Jaanus, tundes heameelt, et ei pea täna enam lõunale minema. Ta võtab tüdrukult vaid poole hinnakirjajärgsest tasust. Enne lahkumist küsib Carmen veel Jaanuse visiitkaarti. „Ka minu emal on aeg-ajalt torudega probleeme,“ lausub ta üleemeelikult silma tehes.

See polnud Jaanusel esimene kord enda isikliku rahakoti arvelt klientidele hinnaalandust

teha. Aeg-ajalt otsustab ta säästa näiteks riigi poolt väärkoheldud pensionäride rahakotti. Jaanus tunneb, et nemad vajavad raha rohkem kui üks poissmehest torujüri. Nooremana pakkus ta teenuseid eriti kenadele vallaliste naisterahvastele vahel isegi täiesti tasuta, lootes jumal teab mida, kuid nüüd ta päris kõige eest enam ise maksta ei taha. Sel päeval külastab Jaanus veel kuut majapidamist ning jõuab koju õhtul kella seitsme paiku. Ta krabab postkastist veel värske Postimehe ja kõnnib trepist 7. korrusele. Majas on küll ka lift, kuid Jaanus kasutab alati treppe. Esiteks hõljub liftis alatasa haistmismeeli nüristav kusehais ja teiseks on väike treening oluline komponent iga enesest lugupidava meesterahva päevas. Pärast õhtusööki, milleks olid, nagu tavaliselt, makaronid (seekord lihapallidega), viskab Jaanus end voodisse pikali ja haarab öökapiilt raamatu. Lugeda on talle alati meeldinud – see aitab põgeneda rutiinist, harib ja avargab silmaringi. Lugemisest on aastatega saanud Jaanuse jaoks kui mitte sõltuvus, siis vähemalt igapäevane rutiin.

Järgmisel hommikul ärkab Jaanus varakult nagu ikka. Ta käivitab oma vana kohvima-sina ja avab meilboksi. Seal vaatatakse talle vastu aga midagi jahmatavat – torutöödefirma, milles Jaanus töötab, oli välja

kuulutanud pankroti. Äkitselt jõudis talle kohale, miks Postimehes viimasel ajal vaid tööjõu- ja majanduspoliitilistel teemadel kirjutati. Nüüd oli ka temast saanud vaid number töökaotanute arvu kasvu kujutaval graafikul. Kuid mida tähtsat oli Jaanuse elus veel olnud peale töö? Suurt mitte midagi. Ainult see korter, mis võis samuti varsti enam mitte tema olla, ning ametiauto, mille ta juba täna pidi ära viima. Juba teist hommikut järjest on Jaanusel mõni hetk aega, et elu üle järele mõelda. Ühetoaline korter oli vahepeal justkui pisemaks muutunud. Ilm on varakevadisest päikesepaistest hoolimata Jaanuse jaoks kuidagi sombune ja tülgestav. „Veel eile olin ma olnud õnnelik,“ mõistab Jaanus. Ta ei saa enam kunagi inimeste kodusid külastada, nende elukombeid avastada, neile heameelt valmistada ega tudengite küpsetatud pannkooke mekkida. Isegi Carmen ema ei saa ta kunagi külastada, kuna visiitkaardil oli vaid firma telefon, mis tänasest võimaldab kuulata vaid nais-terahva kantseleitlikku häält, korrutamas eri keeltes: „Valitud number ei ole kasutusel, palun kontrollige numbrit.“

„Tulevik tundub tume, et mitte öelda lilla,“ meenutab Jaanus üht oma lemmiktsitaati, ning avastab, et peale töötunkede on tal vaid ühed teksapüksid. Need

olid küll eestlaste meretagusest moeparadiisist, Helsingi H&M’ist ostetud, kuid suurest kandmisest kulunud ja lõhkise põlvega. Püksid sellest hoolimata jalga tõmmanud, sulgeb ta välisukse ja tellib lifti – ei kusehais ega sportlik eluviis suuda teda enam motiveerida.

Auto põhi ei tundu enam üldse nii madal kui eile. Ka kulunud istmekate ega pikad ummikud ei ärrita enam Jaanust. See 97. aasta Volkswagen Transporter oli talle äraütlemata armsaks saanud, ning oma armastuse märgiks lasi ta temasse 11 liitrit kvaliteetset bensiini – just nii palju aastaid olid nad koos töötanud. Tanklas mõistab Jaanus, kui kalliks on elu nende aastatega muutunud – polnud ta ju kunagi oma rahakotist pidanud kütuse eest maksma – alati oli firma selle hüvitanud.

Jaanus annab auto ära, allkirjastab mingi paberi ja lahkub kontorist, kuhu ta tegelikult väga tihti sattunud polnudki – kogu infovahetus käib juba ammu vaid e-posti teel. Jaanusel lubatakse alles jätta oma tööriistakohver ja tunked – mälestuseks pikaajalisest ning meeldivast koostööst. Koos kogu oma varandusega longibki ta bussipeatusesse. Kell oli saanud 2 ning buss on võrdlemisi tühi. Vaid paar pensionäri istuvad ja võrdlevad häälekalt kartuli kilohindu Säästumarketis ja Prismas. Üks

sõdurivormis noormees räägib telefoniga – jutu järgi otsustades oma pruudiga. Ka Jaanus oli tahtnud kunagi sõjaväkke minna. Paraku oli toona noores Eesti Vabariigis vohava patriotismi tõttu ajateenistusse tahtjaid palju, ning riik ei oleks suutnud neid kõiki ülal pidada. Seetõttu jäeti lampjalgadega Jaanus ukse taha. Siis otsustaski Jaanus õppida torumeheks, kuna ilma puhta joogiveeta ei saa elada keegi, isegi sõdurid mitte. Paraku kaotavad majanduslanguse tingimustes oma töö just torumehed; sõjaväelased saavad kriisi jätkudes võib-olla esimest korda reaalses olukorras oma oskusi kasutada.

Enne kojuminekut tahab Jaanus veel kohalikust keldripoest läbi käia. Uksel laiutab aga silt: „SULETUD“. „Mina polegi ainus,“ mõtleb Jaanus, korra poe-Tanjale kaasa tundes ning seab oma sammud Maximasse.

Jaanus ostab pätsi leiba, paki kohvi, liitri piima ning oma hetkemeelolust ajendatuna veel pudeli valget viina. Ta longib koju, sõidab liftiga üles ning lülitab sisse televiisori, kus parajasti superstaari otsitakse. „Küll on ikka õnnelikud inimesed,“ mõtleb Jaanus. Ott Sepa lapsikuna tunduva huumori saatel võtab Jaanus kraanikausi kõrvalt vanaema kingitud punasemummulise portselantassi ja avab pudeli.

KUIDAS VALIDA OMA TULEVIKKU?

Kooli lõpetamise kõige raskem osa peale lõpueksamiteks valmistumise on kindlasti mure oma tuleviku suhtes ja selle teadmatusega kaasnev stress. Kuhu minna õppima ametit? Millist eriala valida? Kas ma sinna ikka sisse saan? Äkki oleks mõni teine valik veel parem? Kas ma saan edukaks? Edukus on muidugi mõiste, millel võib olla mitmeid erinevaid varjundeid. Elu on värviline ning musta ja valgegi vahel on palju halltoone. Kellele on oluline olla rikkam kui naaber, kes soovib olla tunnustatud spetsialist, kes soovib avalikkuse tähelepanu, jne. Kindlasti on hea olla vajalik teistele – selle sõna heas tähenduses.

Üldiselt tundub, et edukuse ja õnne valem on peidus eelkõige ise endaga rahul olemises. Ei pea olema üleliia rikas, et olla tunnustatud spetsialist, õnn on peidus heades suhetes pere, lähedaste ja kaaslastega, rahulolus sellega, mida teed. Seetõttu on ka erialavaliku esimene kuldreegel, et tuleb valida eriala, mis endale kõige rohkem meeldib.

Selle valiku oht on, et valitakse endale erialaks hoopis miski, mis sobinuks pigem hobiks, sest leiba see ei pruugi tagada. Siin on üks võimalik mõtteviga peidus – me

näeme ju, et edukas võib olla ükskõik millise erialavaliku korral. Ükskõik mis erialal võib olla edukas ja hästi tasustatud siis, kui olla selle eriala absoluutses tipus. Aga milline on just sinu šanss saada maailmakuulsaks lauljaks või Eesti parimaks ürituste korraldajaks? Võib-olla on palju parem valida mõni teine eriala, mis tagab rahulolu ja piisava sissetuleku ning vabastab sind tegelema ka oma hobidega.

Kahjuks ahendab see valikute ringi vaid veidi. Maailm on pidevas muutumises ja miski, mis on popp täna, ei ole seda homme. Mõnel erialal on olnud massilist „ületootmist“ ja seega šansid kiiresti tippu jõuda seetõttu veidi väiksemad. Mis seal salata, Eestis kuuluvad nende erialade loetellu näiteks juura ja üldine ärimus. Meelt ei tasu aga heita selles mõttes, et väga töökad ja andekad pääsevad tippu alati. Kuid jällegi, high valada ja vaeva näha on lihtsam alal, mis ka sisuliselt endale huvi pakub. Ning töökus on seejuures olulisem kui talent. Kuna alati ei ole kohe alguses teada, milline eriala kõige rohkem meeldib, siis tuleb hoida oma valikud võimalikult laiapõhjalised. On soovitatud ka hoog maha võtta ja vaheaasta pidada. Kui tegu oleks

16-aastaste noortega, võiks seda isegi soovitada. Samas on Eestis õppimise aeg üsna pikk ja Eesti koolilõpetajate eakaaslastel rühivad keskmiselt juba teise-kolmanda kursuse pinki näiteks Inglismaal.

Seega – valida tuleks eriala, mis meeldib piisavalt, et sellega hakata kõvasti ise vaeva nägema ja millel on tulevikupotentsiaali. Kui see on paigas, siis tuleks muidugi valida oma ambitsioonidele vastavalt võimalikult hea ja samas taskukohane õppeasutus. Kas läks lihtsamaks? Ei? Pole hullu. Proovin järgmiseks tegeleda mõne küsimuse ja müüdiga, mida olen kuulnud.

Müüt: Head haridust saab ainult välismaalt. Õige: Eestis on üsna tugev baasharidus, mis lisaks on tasuta. Vaeva peab nägema igal pool ning jalad on võimalik alla saada ka Eestis. Seejuures jääb välismaal õppimise uks avatuks nii vahetusüliõpilasena kui magistrantuuri või doktorantuuri jaoks.

Müüt: Maksab ainult õppeasutuse nimi. Õige: Mitte igas välismaises õppeasutuses ei ole tase ühtlaselt kõrge igal erialal. Tihti eristub õppeasutuste tase mitte bakalaureuse-, vaid alles doktoriõppes ja teaduses. Küll aga erineb õppimise hind. Mida teadlikumalt ja kitsamalt

valida õppeasutust just selle konkreetsete tugevuste järgi, seda parem.

Müüt: Valida tuleks ainult erialasid, kuhu on raske sisse pääseda. Õige: Põhjuseid, miks mõni eriala on madalama konkursiga, on palju. Esiteks – nn „raske“ eriala. Jah, vaeva peab nägema, kuid tulemus võib olla seda väärtuslikum. Spetsialistide pöud on suurim vahel just nendel rasketel erialadel. Teiseks võib konkurss olla automaatselt väiksem nn „suurtel“ erialadel, kus õppekohti on lihtsalt väga palju. Väga palju on õppekohti sageli põhjusega – näiteks IT sektoris on töökohad täitmata inimeste puudusel. Ning Eestis on jätkuvalt suhteliselt üle 2x vähem IT töötajaid kui mitmetes edukates tippriikides Põhjamaades või USA-s. Seetõttu on ka õppekohti lihtsalt palju rohkem kui näiteks semiootikas.

Müüt: IT on lihtne tee suure rahani. Õige: Valdkondadevahelised palgaerinevused eksisteerivad sageli põhjusega. Olgu selleks vastava sektori suurem käive (nt finants- või logistikasektor), rahvusvaheline avatud konkurents ja tööjõupuudus (nt IT), eriala raskus ja vastutus (nt arst) või muu. Kui spetsialiste on puudu, siis põhjusega – kõik ei ole suutelised või püsivad seda eriala õppima või ei suuda lõpuni huvituda erialast, et piisavalt vaeva näha.

Ühegi eriala tulevik ei ole täpselt see, mis ta on täna. Tähtis on, kuhu vastav valdkond jõuab viie aastaga (teie ülikooli lõpetamise ajaks) või kahekümne viie aastaga – teie professionaalse karjääri tipphetkeks. Just see kahekümne viie aasta pikkune tulevikuvaade on see, mida tegelikult on väga raske ennustada. Kuhu liigub maailm, miks ta sinna liigub, millised on väljakutsed praegu ja nähtavas tulevikus, kust tulevad tuleviku suurimad läbimurded ja uued väljakutsed, jne. Halb uudis on siin see, et kõige suuremad läbimurded tulevad tulevikus mitme eriala kokkupuutepunktidest, nn interdistsiplinaarsetelt erialadelt. Neid sageli otse ei õpetatagi, vaid tuleks ise oma õppimise käigus tutvuda mitme erialaga paralleelselt. Näiteks robotid ei ole intelligentsed ilma informaatikata ja bioloogia tuleviku areng ei ole kuigi roosiline ilma bioinformaatikata.

Kuigi olin kooliajal tubli füüsikas, võlus mind ennast hoopis rohkem küsimus, kuidas saab üldse midagi programmeerida, anda ette „käske“ arvutitele. Nii valisin erialaks raketidusmatemaatika, kus oli olemas programmeerimise suund. Seda ajal, kui personaalarvuteidki veel ei olnud, rääkimata kohati arvuti rolli üle võtnud mobiilidest või tahvelarvutitest. Samas hariduse põhitõed

on aastakümnete vältel ikkagi ühesugused. Neid tuleb aeg-ajalt lihtsalt uues kontekstis veidi üle lihvida.

Seepärast oleme ka Tartu Ülikooli arvutiteaduse institutis lähtunud lihtsast eesmärgist, et tahame tagada parima võimaliku hariduse neile, kes tahavad selle nimel vaeva näha ja pingutada. Kindlasti on selle tee käigus palju kõrval-ahvatlusi ja reaalsus on, et liiga paljud tudengid alustavad täisverelist tööelu keset õpinguid, peale mida õpingud jäävadki tagaplaanile. See on kahjulik kahjuks nii nendele endile kui ka riigile tervikuna. Nii väheste inimestega riigis on iga oma võimeid maksimumini mitte arendav isik mingis mõttes kaotatud talent. Seepärast on ka käesoleval aastal välja pakutud palju stipendiume juba esmakursuslaste toetuseks.

Jõuan kokkuvõtteks: valida tuleks eriala ja valdkond, kus sa ise tahad vaeva näha, milles sa ise tahaksid tegija olla ja maailma paremaks muuta. Eesti tulevik on väga nutikates töötajates, kes väikestes tiimides suudavad luua suuri asju. Kui teha suuri asju ja selles edukas olla, siis tuleb ka väga suur rahulolu oma tehtud valikute ja tööga. Mida rohkem pühendada end oma uuele armsale erialale, seda atraktiivsemaks ja põnevamaks see muutub. Ning tulevik saabki teie enda nägu!

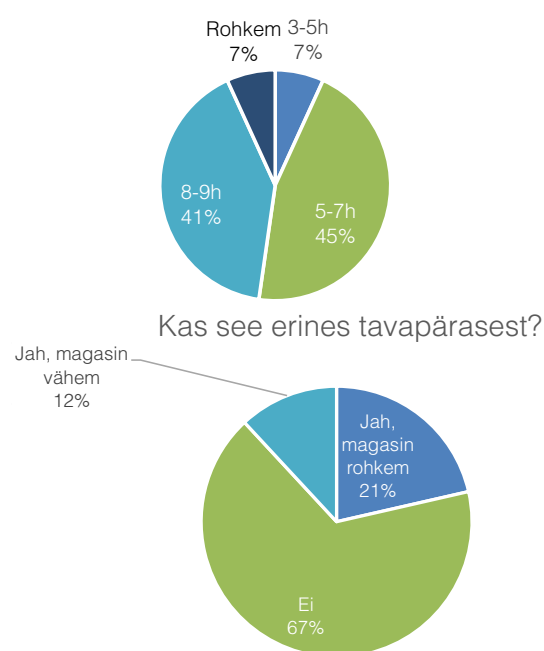
EESTI KEELE RIIGIEKSAM – KÄKITEGU VÕI LUUPAINAJA?

LIIS SIMMUL 129C

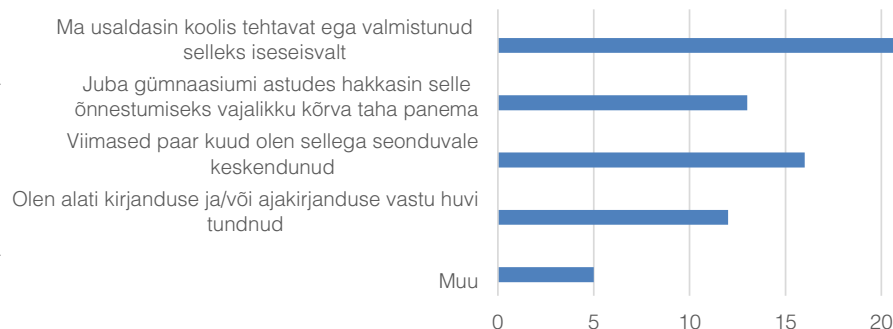
Tänavuse õppeaasta abiturient, Reaalkooli 129. lennu lõpetaja teab, et töö ei ole konn, kes eest ära hüppab (vanasõna) ning hakkas 30. aprillil toimunud eesti keele riigieksamiks valmistuma juba gümnaasiumi alguses.

2014. aasta eesti keele riigieksam koosnes kahest osast, millega mõõdeti õpilase funktsionaalset lugemis- ja kirjutamisoskust. Lugemisosas valis õpilane ühe alustekstide komplekti ja lahendas selle põhjal 2–4 analüüsi- ja arutlemisoskust nõudvat ülesannet. Kirjutamisosas tuli kirjutada alustekstil ja selles

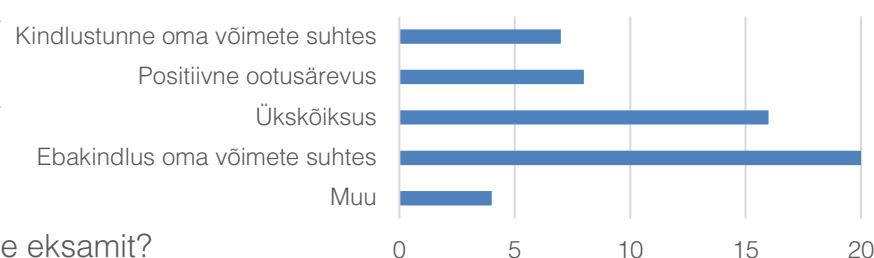
Mitu tundi Sa magasid ööl enne eksamit?

Millal hakkasid eksamiks valmistuma?

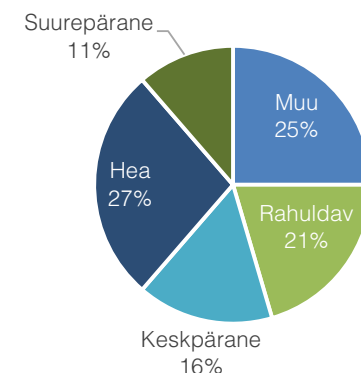

Millised emotsioonid valdasid Sind eksami suhtes sellele eelnenud päeval?

esitatud probleemil eest 60 protsenti. (Allikas: põhinev lühikirjand. Abivahendina võis eksamil vilistlaste seas küsitluse, mis nagu ka eelnevatel aastatel kasutada õigekeelsussõnaraamatut. Eesti keele riigieksamit hinnatakse skaalal 0–100 punkti. Lugemisosas ülesannete eest on võimalik saada 40 protsenti punktidest, lühikirjandi

Kuidas hindad oma eksamisooritust?

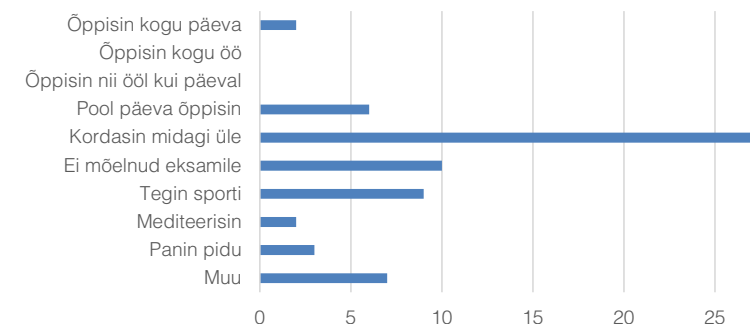
Samal ajal avab see horisondi tulevikuks.“ Uurisime, milliste emotsioonide saatel möödus eksaminandide nõnda tähendusrikkale päevale eelnenud päev. (vt 2)

Meie suureks lohutuseks ei olnud ükski vastanutest enne eksamit öö otsa üleval. Enamik manustas tavapärase koguse unetunde, mis nagu selgus, ei olegi niivõrd üürikesed. (vt 3 ja 4)

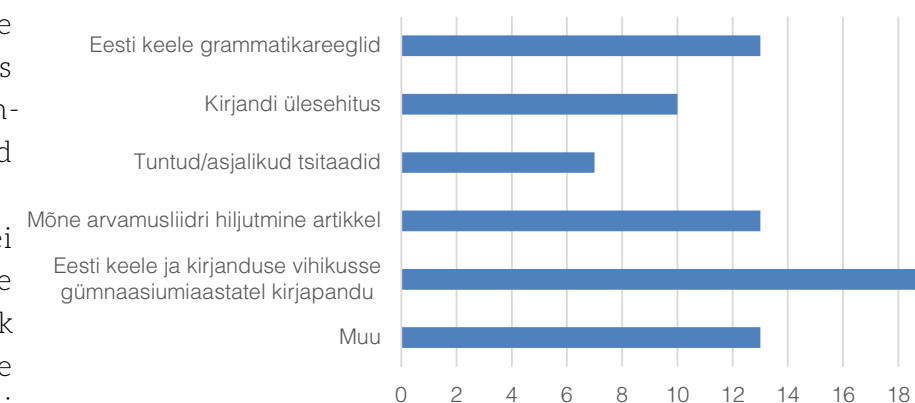
Üks korralik, hästikasvatatud Reaalkooli kasvandik oskab eelistada puhkust töötamisele, kui on selleks sobilik aeg! Millega tegelesid siis eksaminandid päeval enne eksamit – kui palju nad valmistusid, mida pidasid nad parimateks pingelõdvestustehnikateks, et end eksamiks häälestada? Mida pidasid nad olulisimaks üle korrata? Võibolla tasub endalgi midagi kõrva taha panna... (vt 5 ja 6)

2013. aasta eesti keele riigieksam koht tehtud statistika kohaselt oli Tallinna Reaalkooli õpilaste seas eksamil saadud

Mida Sa tegid päev enne eksamit selleks, et eksam õnnestuks?

Mida pidasid tähtsaks enne eksamit üle korrata?

keskmise punktisumma 80,6. Maksimaalne punktisumma 98 ja minimaalne 48. (Allikas: Innove)

Kuidas läheb 2014. aastal? Palusime sooritanutel ise endale etteennustav hinnang anda. (vt 7) Meie suurimaks kergenduseks ei valinud ükski vastanutest küsimuse „Kuidas hindad oma eksamisooritust?“ puhul valikuvarianti „allapoole igasugust arvestust“ ning muu valinutest enamik kas ei soovinud või ei osanud oma sooritust hinnata. Siia lõpetuseks sobib tervituskõnes Jevgeni Ossinovski väljaõeldud tõetera: „Heade

tulemuste valguses ei tohi me muheledes loorberitele puhkama heita, vaid püüdlema edasi uute tippude poole!“

Kas teadsid, et sihtasutus Innove kodulehelt www.innove.ee, kus leidub infot kõikide riiklike eksamite (riigieksamid, põhikooli lõpueksamid, võõrkeeleeksamid jne) kohta, saab muu hulgas vastuseid küsimustele: „kuidas valmistuda eksamiks“ ja „kuidas tulla toime eksamiärevusega“?

ONU ANU SUVEHOROSKOOP

KERTU SÜLD 131C | EVA MÖTSHÄRG 129A

Jäär (21.03-20.04) on loodud seiklejaks. Suvi toob jäärale mitmeid huvitavaid pakkumisi, kuid impulsi ajal otsustada siiski ei tasuks. Kiires tegutsemishoos võib samas ka suvi märkamata jääda, kuid sellele on ideaalne lahendus juba leitud: tänavu on jääradele mõeldes moes magus maasikapunane.

Sõnnil (21.04-21.05) tasub suurem osa vaheajast veeta maakodus, et ammendada algavaks aastaks rohkelt jõudu. Eriti kehtib see nõuanne tulevastele 11ndikele, kes kalduvad kergelt uurimislaineisse uppuma.

Kaksikud (22.05-21.06) on iga suvise sündmuse keskmes. Võib-olla on see tingitud nende suve algusesse sattunud sünnipäevast, kuid sel pole vahet. Kaksikud jõuavad kõikjale ja kohanevad liigagi kiiresti, kuid sel suvel tuleks veidi aega maha võtta ja lõõgastuda värskes õhus.

Vähki (22.06-22.07) ei oska keegi tänavu suvel leida. Oma ettearvamatu käitumise tõttu võivad nad istuda nädalaid liikumatult ja siis võtta ette midagi peadpöörivat

ja uskumatut. Iga õige vähiline pistab suvel varbad korraks ka merevette, sest kannatlikult ja endalegi uskumatult on ta just seda oma südamesopis oodanud.

Lõvile (23.07-23.08) kui loomade kuningale ikka meeldib kallilt, kuid lihtsalt lõõgastuda. Dändilike lõbustuste taga varjab end aga aheldatud hing, kes ihkab igavest suve. Lõvi suuri- maks sõbraks ja ka vaenlaseks on päike. Meeles tasub pidada Veskimetsa tarkuseteri, muidu maksab päikesearmastus karmimalt kätte kui vaid põletusega.

Neitsi (24.08-23.09) võib kõige suurema tõenäosusega leida loomaaia- st või näpud mullas koduhoovist. Kuigi mõtlemis- võime on väga tugev, tuleks suveks hoog siiski maha võtta ja vektorid sahtlisse peita. Tõenäoliselt kõik, mida neitsi vaim ihkab, on puhkus ning, toetudes Wilde tarkusetemale, on parim ravida vaimu läbi füüsi- se.

Kaalud (24.09-23.10) olevat saatuse lemmiklapsed. Nad on küll rahu ja tasakaalu sümbolid, kuid samas ka tugeva õiglustundega.

Sestap ei tasuks kaalusid kinni hoida, vaid lasta neil reede õhtuti vabaõhuetendusi nautida. Ilmas toimub nii mõndagi huvitavat, mida kogeda.

Skorpion (24.10-22.11) on kirglikuim eestlaste seast. Sel suvel peaks aga oma loomust taltsutama ja vaenlastega rahu tegema - teinekord võib neist rasketel hetkedel hoopis rohkem tuge olla kui sõpradest. Oma tasakaalu tasub aga otsida täht- edest, neis on peidus mõndagi imelist. Kui kahtlete, küsige Kuurmelt.

Amburid (23.11-21.12) kohtavad suvel mitmeid uusi inimesi. Hoolimata oma võluvast filosoofi- lisest natuurist ja Reaalkooli ratsionaalsest õpetusest, tegut- sevad amburid tihti tunnete ajal ja kipuvad olema taltsutamatud. Ehk oleks hea mõte suvel mõni raskem matk või ellujäämiskur- sus läbida, nõnda on sügiseks valmisolek vahvam.

Kaljukits (22.12-20.01) on üks neist hulludest, keda võib leida suvel püsivalt töötamas, ka laupäeviti, kui vaja. Töö on

kaljukitsede oskus, lausa armastus, kuid eduga kipub kaasnema auahnus. Suvevaheaeg on lastele määratud siiski puhka- miseks ja ehk sõpradega koosviibimine aitab kõr- valdada ka isoleerituse sündal- vel sündinute hingedest.

Veevalaja (21.01-19.02) kohtab suvel kummalist tumedapäist võõrast. Tänu oma inimlikule ja truule natuurile on lootust, et suhe susiseb terve suve ja pool sügist veel takkaotsa. Samas ole ettevaatlik, suvi võib ju kulgeda lennates, kuid see ei ole piisav põh- jus, et laisaks ja lohakaks muutuda. Võta näppu mõni fantaasiarikas raamat ja elamus suveks on peaaegu garanteeritud!

Kalad (20.02-20.03) on muusikalembesed vee- loomad, kellele see suvi on nagu õnnistus: laulu- pidu ja ka mitmed folgid toimuvad ju Läänemere kaldail. Juulikuu toob endaga kaasa ka palju rei- simist, mistõttu tuleks olla ettevaatlik, isegi umbusal- dav, ja toetuda oma raudsele intuitsioonile.

VÄIKE MAJA

INNA HALLIK 130B | JEVGENIJA MARTÕNOVA 130B

Ilmad lähevad soojemaks, see tähendab, et kauaoodatud suvi on tulemas. Pingeline ja väsitav kooliaasta on lõpusirgel. Suve on oodanud ka Väikese Maja õpi- lased, eriti 1.A klassist, kes olid väga agarad jagama Reaali Poisiga soovitusi, mida tuleks suvel teha.

Rain: Suvel peaks sööma ja vett jooma, muidu kuumeb üle ja palju õues olema! Peaks lõbustusparki ja maale minema.

Frank: Piisavalt jäätist sööma, palju rannas mängima. Mulle isiklikult meeldib meresuppi keeta. Paned potti merevett ja vetikaid ja ongi valmis.

Georg Kalme: Kindlasti peab veepüssidega sõda pidama, ATVga sõitma, kuid ühtlasi peaks maal vanaema ja vanaisa juures käima ja neid aitama. Rannas peab päevitamas käima.

Harriet: Hästi palju aega peab

õues veetma, vanemaid aitama töödega ja lapsed peaksid palju mängima.

Merilin: Kui on hästi palav päev, tuleks minna külma basseini. Suvel võib olla lühikeste käistega.

Liis: Tuleb palju ringi jooksmas ja kui võimalik, minna maale vanaema ja vanaisa juurde neid aitama.

Triin: Peaks Lõbustuspargis käima ja väga palju jäätist sööma.

Trevor: Sööma ja jooma, jalgpalli mängima ning lamama.

Enda mõtteid jagas meiega ka õpetaja Aili Höbejärv. Õpetaja sõnul tuleks suvel lugema, kui ilm on halb ja jalgrattaga sõitma, kui ilma on hea. Õpetaja soovitus nii suurtele kui ka väikestele on suve jooksul mõelda omi mõtteid, sest kooliaasta jooksul on liiga palju muid tegevusi.

KOKANDUSNURK: SUVE ERI

Suvine supp - võtab vähe aega ja on huvitava maitsega!

PIRET OTSA, HUVIJUHT JA INIMESEÕPETUSE ÕPETAJA

Koostis

1 l maitsestatamata jogurtit
1 või 2 küüslauguküünt
peotäis piparmünti otse peenralt
soola maitse järgi

Juhend

Lase küüslauk läbi pressi ning haki piparmünt võimalikult peeneks ning lisa jogurtile. Lisa maitse järgi soola. Kõrvale võta juustusaiad tomatiga.

Poeetilised lembepannkoogid kahele

MARTIN TALVIK 129B

Koostis

3 muna
700 ml piima
400 g jahu
2-3 spl suhkrut
natuke soola

Juhend

Kui tunned, et vot täna tahaks miskit head, midagi, mis seitsmendasse taevasse tõstaks raske pea. Tunda lõhna, mis suunurkadest paneb tilkuma ila, maitset, mis vallutab mõnuvärinatega su keha. Siis torma kööki, ava kriuksuv kapiuks, ning võta välja oma nõukaaegsest plekist jahutops. Soovi korral viska peotäis pulbrit õhku, ja kujutle, et varsti täidab see su näljast kõhtu. Külmast kapist haara moodsa pakendiga värsket lehmapiim. Mõttele korra, kui võrd kade oleks metsas luusiv siil!? Lase valgel nirel punamummulisse kaussi voolata, säärast meelietütavat sorinat on lihtsalt imeline kuulata! Nüüd otsi

kuldpruun kanamuna, mis armuihast tekkinud, kuid siiski enne viljastumist suguteedest väljunud. Lõdva käega, suure noaga, vastu muna külge viruta, ja voolav tibuvärvi liga tasakesi koorest välja nõruta. Nüüd ongi lisada veel jäänud ainult sool ja suhkur, nendeta ju maitseks kook kui noorelt kärvand tuhkur. Suhkrut pane mõnuga, siis kook saab hea ja magus, ja nagu ikka - pisut soola vaja igas segus. Kui paraja viskoossusega koogitainas valmis, siis vaata, kus on pann – just seda nüüd on tarvis. Kuid päris ilma õlita, kooki head ei tule, kas raps, oliiv või päevalill – see nüüd sinu mure.

PEATOIMETUS

Kaisa Laur 130C, Johanna Viik 131C

KÜLJENDUS

Rait Kohava 130C

TOIMETUS

Viv Marleen Tamme 131A, Kertu Süld 131C, Pille-Riin Paavo 130B, Jevgenija Martõnova 130B, Inna Hallik 130B, Uku-Kaspar Uustalu 129B, Kertu Johanna Jõeste 132A, Joonas Põder 129C

TOIM. NÕUANDJA AITÄH

Piret Järvela
Hendrik Vellama 129A, Martin Talvik 129B, Liis Simmul 129C, õp. Ene Saar, õp. Piret Otsa

KEELETOIMETAJA KUJUNDUS

Eva Mõtshärg 129A
Rait Kohava 130C